

Düz veya Yokuş

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşlerim,

İçine girmeden, etkileneceğimiz bir yerde olmadan dünyada yaşanan bir haftalık gündemleri haber bülteninden sadece izlemesi, kendisiyle hiç ilgisi olmayan sıkıntılı, dertli, kazalı belalı haberleri görmesi dahi insanın psikolojisinin bozulup moralinin altüst olmasına yeter de artar. O kadar tehlikeli, sorunlu, kör düğümlü olaylar yaşıyoruz ki insanlar olarak, hayata tutunmak için adeta hiçbir sebep kalmadığı hissi zaman zaman ağır basıyor. Siyasetçisinden sanatçısına, dindarlardan başıboşlara kadar herkesin cephesinden gelen dalgalar insanı sanki nefessiz bırakmaya, mecalsizce çöktürmeye yönelik bilinçli olduğunu zannettirecek haberlerdir.

İzlediğimiz parçalanmışlıklar; ailede, toplumda, gençlikte, siyasette, ekonomide gözümüzü olduğu kadar kalbimizi de karartan umutsuzluk aşılایıcı hadiseler, iyi sanılanların kırgınlık yaratan dökülmeleri... bir yerlerde kıyamet koptu ve biz onu anlayamadık gibi bir his bile vermektedir.

Kimsenin dünyada kötü olaylar yaşanmadığını söyleyecek hâli yoktur elbette. Bunlar vakiadır, gerçektir. Ancak dünyayı ve yaşadığımız hayatı haber bültenlerinden, siyasîlerin yönlendirmelerinden çıkararak biraz da Allah Teâlâ’nın, peygamberinin bize tanıttığı pencereden görmeye şiddetle ihtiyacımız vardır. Herhangi bir hadis-i şerif kitabında Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in, kıyamet zamanı yaklaştıkça hayatı yönlendirecek olaylar hakkında söylediği ve ashabından bize aktarılan bilgileri önümüze koyduğumuzda, dünyanın genel gidişini zaten biliyormuşuz düşüncesini yaşıyoruz.

Resûlullah Efendimiz’in kıyametin yaklaşmasıyla yaşanacağını haber verdiği pek çok olay vardır. Allah ona bunları bildirdiği için o bilmektedir, şüphesiz. Bu bilgiler **beş ana başlıkta** toplanabilir. Bunları hadis-i şeriflerden duymuş, öğrenmiş bir Müslüman için olağanüstü hiçbir şey kalmaz -tabii ki Müslüman bunlara hazır olduğu, sadece kuru bilgi sadedinde alıp kenara koymadığında. Hazırlığı tam bir Müslüman, Allah’ın izniyle, yangının içinde İbrahim olur ve hadiselerden etkilenmez. O havasız, susuz, ışıksız kaldığı bir balık karnında dahi Yunus olur ve rahat eder, huzuru yok olmaz.

Kendi doğurduğumuz çocuklarımız, mensubu olduğumuz ailemiz, büyüğümüz diye bildiğimiz ama sonraları para ve makamla buluşunca bir türlü tanıyamadığımız kimselerden dolayı yılmamak, umutsuz kalmamak için önceden aşımızın yapılmış olması lazımdır. Bu aşı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in kıyamete doğru gerçekleşeceğini söylediği şeyleri bilip hazmetmektir. Bugün hayatımızı alabora eden büyük teknoloji furyası karşısında hayretten bayılacak değiliz. Zira Efendimiz aleyhisselam, *“İnsanlar köpekleri konuşturmadıkça, ayakkabısının bağcığından o gün evde olup bitenleri öğrenmedikleri sürece kıyamet kopmayacak”* buyurmuştur.

Tuhaflik, hayret duygularına hapsolmuş hâldeki vaziyetimiz, aşısız olduğumuzdandır. Zihinlerimize Resûlullah’ın aşısını yaptırsaydık yolun düz veya yokuş olmasından etkilenmezdik. Düz bir vadide yürüdüğümüzü zannederken birden yokuşlar karşımıza çıkıp rampalarla yüzleşince ciğerimiz bize yetmiyor, boğuluyor gibi hissediyoruz. Buradaki hata bizden kaynaklanmaktadır.

Efendimiz aleyhisselamdan hayat aşısı olarak almamız gereken beş ilaç şunlardır:

1- Peygamberimiz, *“Zaman daralacak”* buyurmuştur. İnsanlar 24 değil de 1 saat yaşadıklarını zannedeceklerdir. Bir hafta yaşayacaklar ama bir gün gibi hissedeceklerdir. Sanki dünya değişmiş gibi gelecek ama teknoloji ve hız, işleyişin değiştiğini düşündürecektir. Hayat adeta *“Dün doğdu, bugün askere gitti”* kıvamında yaşanacaktır. Böylece aslında nimet olan şeyler insan tarafından kendi aleyhine bir kısır döngüye çevrilecektir.

2- Resûlullah aleyhisselam, *“Bilgi çoğaldığı hâlde cahillik artacaktır”* buyurmuştur. Sağlıkta, dinde, sosyolojide... Herkesin cebinde ansiklopediler, kütüphaneler dolusu malumat var. Herkes bir şeyler hakkında malumat sahibi, ahkâm kesebiliyor. Mesela telefonundan aşı hakkında bilgi almak isteyen biri aşının tarihinden uygulamasına, çeşitlerinden faydalarına kadar sahibini anında ‘aşı profesörü’ yapabiliyor. En büyük müftünün kitaba bakmadan konuşmakta tereddüt edeceği şeyler hakkında insanlar atıp tutabiliyor, çocuk denecek kimseler din konularında gelişigüzel laf ebeliği yapabiliyor. Bilgi çoğalması söz konusu ama cahillik de diz boyu. Bilgi çok, pratik yok.

3- Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, *“Fitneler başınıza yağmur damlaları gibi düşecektir”* buyurmaktadır. Bir, üç, birkaç değil; sayılamayan yağmur damlaları kadar. İnsanın kendi çocuklarına güvenememesi, hısımlarıyla yaşayamaması, ‘eğitilmiş’ ve ‘diplomalı’ kimselerin yolsuzluk ve ahlaksızlık bataklığında debelenmesi, dostlarla birlikteliğin zayıflaması ve anlamsızlaşması kıyamete doğru yağmur gibi başımıza boşalacak siyasî, coğrafi, ekonomik, sosyal fitnelerdendir.

4- *“Cimrilik damarlarınıza işleyecektir”* haberi de hadis-i şeriflerin bildirdiği kıyamet işaretlerindendir. Çocuklarına vereceği paraya acıyan, babasından malını gizleyen, eşine vereceğinden kısan, ailesine harcayacağına içi giden kimselerin varlığı kıyamet yaklaştıkça ağırlığı artarak kendini gösterecektir. Bugün çocuğuna vereceği paraya acıyanlar yarın çocuğunun içtiği suyu bile kısmaya çalışacaktır. Bu cimrilik dini, hayatı, iş yerini, her yeri etkileyecek ve mümkün olsa insanlar alınan nefeslerde dahi cimrilik yapılacağını düşüneceklerdir.

5- Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, *“Ölüm artacaktır”* buyurmuştur. Cinayetler, trafik kazaları, iş kazaları, hastalıklar, savaşlar, pandemiler, afetler, terör veya başka sebeple ölüm üç iken artık yüzlerce sebep olacaktır.

*

Dünyanın geleceği bu manzaradır. İster Birleşmiş Milletler her ülkede kanun çıkararak bunu engellemeye çalışsın isterse de hiç uğraşmasın; dünyanın geleceğinde bu beş büyük problem var olacaktır. Çare yok, kıyamete doğru gitmekteyiz. Yani dünya treninin rayları bitmektedir.

Kıyamete hazırlık için dersini Resûlullah aleyhisselamdan alan müminler, mevcut kaos durumuna düşmemişlerdir. Kâfirlerin bu kaosu yaşamaları normaldir ancak Resûlullah’a iman edip ondan ahiret bilgilerini öğrenmiş Müslümanlar kaosa düşmemeliydi. Düşmezdi de aslında. Biz müminler, ölürlen dahi tebessüm edecek bir kabiliyet sahibiyiz.

Mevcut karmaşamız hiç Müslümanca bir refleks değildir. Ekonomimiz iç açıcı vaziyette değildir. Petrolümüzü kendimiz işleyemiyor, silahlarımızı kendi başımıza yapamıyoruz. Dünya çapında başka problemlerimiz de var. Evet, bunlar da bize yakışan durumlar değildir ancak kendi evimizde bile rahatsız, huzursuz oluşumuz... çocuğundan bile şüpheyle endişeye düşen kimseler biz olmamalıydık. Dinimiz bizi bu konularda yalnız başımıza bırakacak bir din değildir; mesele bizim yanlış düşünme ve düşüncenin gereği yanlış uygulamamızdır.

Yanlış düşüncemizin de üç temel nedeninden söz edilebilir:

a. Realiteyle uyuşmayan hayat tasavvuru. Evlenmeyip hamile kalmayan ama anne olma emeli taşıyan birinin gerçeklikle ters düşmesi gibi. Hem dişlerimiz ağrımaya diye bir şey ısırmamak hem de karnımızın doymasını beklemek gibi. Hem kar manzarası seyredip kartopu oynamak hem de soğuk olmamasını isteyip doğalgaz masrafı çıkmasından yakınmak gibi. Hayat böyle olamaz. Hem Allah’ı ve peygamberini sevmek hem de bunun hiç bedelini ödememek de aynı şekilde imkânsızdır. Sevdiğimizi söyler söylemez makamımız birdenbire Ebû Bekir radiyallahu anh ile yan yana oluvermeyecektir.

Resûlullah’ın yanına gelip onu çok sevdiğini söyleyen sahabisine Efendimiz, *“O zaman bir torba bul, içine dert doldurursun”* buyurmuştur. Dünyanın hayat gerçeğini, “hanginizin daha iyi iş yapacağını

görmek için” dünyaya gönderildiğimizi unutamayız. Çocuklarımızdaki problemlerin eğitim sorunlarından kaynaklandığını söyleyip dururuz ama sözelimi Nuh aleyhisselam da çocuğunu imam-hatibe göndermediğinden mi başı onunla belaya girmişti? Niye peygamberler de çocuklarıyla sorun yaşıyorlar, işler istedikleri gibi gitmiyordu?

Hayatı bütün karmaşası, endişeleriyle yaşayıp yine de Allah’ı bulabilmektir Müslüman’ın dünya emeli. Huzur sadece cennette olacaktır.

b. İbret ve öğüt almayı becerememe. Otuz yaşındayken şikâyet ettiğimiz dertlerden yetmişimize geldiğimizde de şikâyeti bırakmıyoruz. Hayat öğretmen olduğu, bizi eğitmesi gerektiği, belli bir yaşa kadar olan öğrenmelerimizin sonra yerini olgunluğa bırakması gerekeceği hâlde öğrenmeyi kendimize öğretemediğimiz için yetmiş yaşımızda da on yedi yaşımızdaki gibi hayattan ah u vah ediyoruz.

Siyasîler tarafından her seçimde tekrarlanan vaatlere inanıyor, seçimden hemen sonra eski tas eski hamam devam ederek kendimizi aldatıyoruz. Ramazan geldiğinde bu vesileyle tam tövbe edip Rabbimize yönelecekken ramazan dosyasını rafa kaldırıyor, bu manzarayı bir sonraki ramazanda hatırimıza getiriyor ama yine aynısını yapıyoruz. Hacca giden de hacdan sonra o dosyayı rafa kaldırıyor. Hâlbuki o bir eğitimdi, kaplıca gibiydi, ağrı-sızılarımızı bitirecekti.

Allah’ın başımıza verdiği musibet ve dertleri bir şekilde derse dönüştürme becerimizi işletemiyoruz. Bu sebeple de kaos hâlimiz bitmiyor.

c. Düşman olarak belirli bir milleti, devleti biliriz. Sorun olarak da fakirlik, iş, bina konularına yoğunlaşırız. Ancak hayat, eğer Müslümansak Allah’a bağımız, imanımız, cennet projelerimiz üzerinden yürümelidir. Sadece iman ettiğimizi söyleyip evin bodrumunda kalacak hâlimiz yok tabii ama ekonomiyi, dış güçleri veya kapitalizmi tek sorun görerek Allah ile iletişimimiz hususunda arızamız varsa bu arızaları giderme bahsinde yanlış idare yürütüyoruz.

Yani iki ihtimal; ya elimize tespih alıp sabahtan akşama kadar zikir çekersek her şeyin düzeleceğini düşünüyor ya da elimize hiç tespih almadan, para kazandıkça dünyada işlerin yoluna gireceğini sanıyoruz. Sözelimi bir zalim ülkeyi hizaya getirirsek dünyada işlerimizin güllük gülistanlık olacağını zannetmemiz yanlıştır. Bakışta, bakışı belirlemede bir denge gereklidir. Maneviyatımızla maddiyatımız arasında kurulacak o dengeyi başarıyla tesis edemeyince de dertlerimiz bir türlü bitmemektedir.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, bugün evlenen gençlere veya evliliğinin ellinci yılını yaşayanlara hayatı şu üç cümlede özetlemiştir: *“Dikkat edin, dünya tatlı ve yeşildir. Kesinlikle Allah, her birinize dünyada bir imtihan verecektir. Cennete girmek isterseniz dünyaya dikkat edin.”*

Aile, ekonomi, siyaset, sosyal veya her ne çeşit problem yaşıyorsak hepsinde geçerli, tutarlı bir formül bu üç kelime üzerinden işletilebilir, bunlarla enerji alınabilir, aranan bulunabilir.

Tatlı ve yeşil: Dünyanın toprağı caziptir, bizi çeker, bünyemiz onu ister.

Her birimize bir imtihan: Kimimize yöneticilik makamı, kimimize para, kimimize şöhret; ama herkes illa imtihan nasibini alacaktır. Çünkü insanlar olarak dünyaya tatil için gelmedik, çıkarıldığımız cennete geri dönebilmenin zeminini oluşturmak için buradayız. Bu pencereden bakamadığımız dünya, başımızın belası olur. Hayatın bizim için soğuk, stresli, bunaltıcı olmasının ve ne yazıkların ne emekli maaşlarının yeterli huzuru verememesinin temeldeki sebebi budur.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah’a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.